

Blomsterfesten i tårnan

ritad av *Ella Biskop*

Stockholm
Audi Elsassons Boktryckerij

Och i blomstertäppan satt rosen i högskädet, nyotalagen och strålände och omgiven av de andra trädgårdsblommorna. "Jag är så glad, att jag hann bli färdig i tid till festen", sade hon och log mot dem alla. Och herrarna Kejsarkrona, Iris och Löjtnantshjärta och fruarna Plon och Pensé och Iråknarna Syrnén och Kapridol, alla logo de tillbaka och bugade och nego, ty de höllo så mycket av sin drottning.

"Kommer inte min kusin, drottning Näckrosan, med?" frågade rosen. "Jag hade så mycket glatt mig åt att få träffa henne". "Ack, Ers Nåd," sade vassen och lugnade djup, "hon bad hälsa så mycket, hon ledde så gläms vefat köja med, men hon mår ej väl av annat än södult."

FRU PENSÉ OCH FLICKORNA STYVMÖRSBLOM.

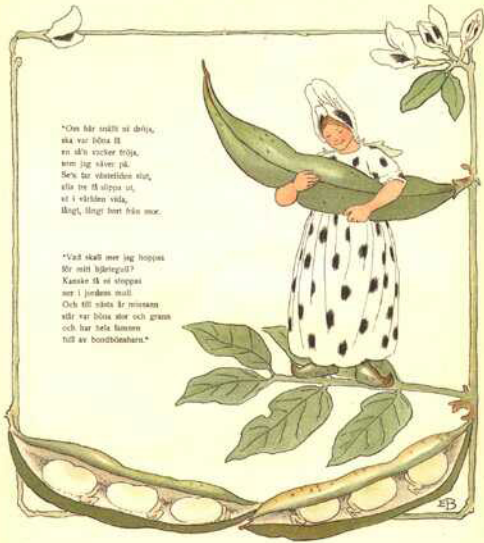
Kom, lilla Viola Tricolor!
 Skämda att repa på systrens dina!
 Nu ska ni kamras och sitta ert bår,
 glesa er snälla och söta och fina.
 Se'n kan ni länka, kanske ni fler
 se något ovanligt vackert och grant,
 komma och låna en blåmörad tant,
 kunnna och se
 på fru Pensé,

se hur hon glänser av sammet så fin,
 guldfull och djupblå och rödgröddelin!
 Blev inte rädd!

Fant hon är kölld
 just som en drotsning i sammet och guld,
 är hon dock värlig mot alla och båd,
 smäller så skåligt mot styvsvstrar and,
 som så förligga och rågande stå'.

*Om här snällt ni dröja,
ska var lösa li
en så'n vacker fröja,
som jag säger på.
Ses'n tar västerleden slut,
ska ty ni slippa ut,
så i världen vida,
långt, långt bort från nor.

*Vad skall mer jag hoppas
för mitt hjärtgull?
Kanske ik ni stoppas
mer i jordens mull
Och till söta är missans
stär var böna stor och grann
och har hela lössens
till av bondbönsaren.*

Men hur de vil och meta oss,
på nytt vi livad rita oss
och lyfta klävt mot solen opp
blåde blad och knopp,
ja, blåde blad och knopp.

Nå trångbrövdietur hata oss
och säga, att vi leta oss;
men vi k' inte svara vi —
det k' ofta ni,
ja, det k' ofta ni.

Ej minsta köld lördags ni,
och bränner solen, slaga ni,
vi ogräs lika morska ni
och må bra ändl,
ja, vi må bra ändl.

Ät all er jättemer stratta vi,
och från ert goda smatta vi,
vi kunna aldrig bättre bli —
vi k' ogräs vi,
ja, vi k' ogräs vi.